

18.7.2011

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 1613/2010, ko „Sociedad Protectora de Animales y Plantas de Alava Vicky Moore” vārdā iesniedza Spānijas valstspiederīgā *Rosa Letamendia Perez de San Román*, par nelikumīgu klaiņojošu suņu un kaķu eksportu no Spānijas

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzēja, kas ir iepriekš minētās asociācijas priekšsēdētāja, norāda uz lielo klaiņojošo suņu un kaķu skaitu, kas tiek eksportēti no Spānijas, neveicot nekādas kontroles, uz citām ES dalībvalstīm, kur tos sagaida neskaidra nākotne. Lūgumraksta iesniedzēja norāda, ka tas ir nopietns ES noteikumu par dzīvnieku veselības prasībām, ar ko reglamentē lolojumdzīvnieku tirdzniecību un pārvadāšanu starp dalībvalstīm, pārkāpums. Lūgumraksta iesniedzēja uzskata, ka klaiņojošu mājdzīvnieku problēma Spānijā un tirdzniecība ar šiem dzīvniekiem būtu jārisina efektīvi un dzīvniekiem draudzīgā veidā, un tādēļ lūdz Eiropas Parlamentu izskatīt šo lietu.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2011. gada 4. aprīlī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2011. gada 18. jūlijā

Lūgumraksta iesniedzēja norāda uz tādu dzīvnieku pārvietošanu nekomerciālos un komerciālos nolūkos, kas pieder pie sugām, kuras noteiktos apstākļos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem uzskata par lolojumdzīvniekiem, īpaši suņiem un kaķiem.

Tiek apgalvots, ka Spānijas varas iestādes neīsteno Savienības tiesību aktus saistībā ar klaiņojošu suņu un kaķu eksportu no Spānijas teritorijas un saistībā ar dzīvnieku aizsardzību.

Tā vietā, lai savā teritorijā sodītu par suņu un kaķu pamešanu, varas iestādes, dzīvnieku aizsardzības organizācijām darbojoties kā līdzzinātājām, rīkojas, lai šos dzīvniekus vai nu nogalinātu, vai arī ievērojamos apjomos nosūtītu adoptēšanai uz citām dalībvalstīm.

Lūgumraksta iesniedzēja uzsver, ka šāda veida eksportēšana ir nelikumīga, jo:

- dzīvnieku izvešana no izcelsmes valsts netiek kontrolēta;
- regulāri tiek pārkāpti Eiropas Savienības suņu un kaķu pārvadāšanas standarti;
- galamērķa dalībvalsts netiek informēta par šo dzīvnieku pārvietošanu.

Lūgumrakstā Padome, Eiropas Parlaments un Komisija tiek aicināti izmantot savas pilnvaras, lai veiktu nepieciešamos pasākumus un novērstu konstatēto Spānijas varas iestāžu veiktu pasākumu trūkumu aprakstītās situācijas atkarīto novēršanai.

Lūgumrakstā Parlaments tiek aicināts iesniegt lūgumrakstu attiecīgajās komitejās, lai varētu īstenot nepieciešamos pasākumus un iniciatīvas.

Komisijas komentāri

a) Suņu un kaķu pamešana un klaiņojošu suņu populāciju kontrole

Lai arī ir pieņemts ievērojams skaits ES tiesību aktu par dzīvnieku aizsardzību, tādi jautājumi kā suņu un kaķu pamešana un klaiņojošu suņu populāciju kontrole, par ko ziņots lūgumrakstā, joprojām ir vienīgi dalībvalstu atbildības jomā; tām jāparedz sodi par valsts tiesību aktu pārkāpumiem.

Tādēļ iespējamā dzīvnieku aizsardzības tiesību aktu neīstenošana nav Savienības tiesību aktu pārkāpums.

Komisija var sniegt tikai tehnisku atbalstu vispārējām atbildīgas attieksmes pret dzīvnieku turēšanu un pienācīgas populāciju kontroles sekmēšanas iniciatīvām. Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) vadlīnijas attiecībā uz klaiņojošu suņu populāciju kontroli¹ ietver labus ieteikumus dalībvalstīm par to, kā rīkoties šajā jomā.

b) Suņu un kaķu eksportēšana

Savienības tiesību aktus par tādu sugu pārvietošanu, ko saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var uzskatīt par lolojumdzīvniekiem, reglamentē divi pamatnoteikumi:

Padomes Direktīva 92/65/EEK paredz dzīvnieku veselības prasības tādu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecībai un importam Eiropas Savienībā, uz ko šajā saistībā neattiecas īpaši Savienības tiesību akti (tie ir pieņemti, piemēram, par mājlopiem). Tajā noteiktas prasības dzīvnieku veselības jomā, kas cita starpā attiecas uz mājas balto sesku, kaķu un suņu tirdzniecību.

Ar Regulu (EK) Nr. 998/2003 *par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai, un ar kuru groza Padomes Direktīvu 92/65/EEK*, tiek saskaņoti noteikumi attiecībā uz nekomerciālu lolojumdzīvnieku pārvietošanu. Regula attiecas tikai uz sugām, kas uzskaitītas tās I pielikumā. 3. panta a) apakšpunktā lolojumdzīvnieki definēti kā dzīvnieki, „kuri ir kopā ar saviem īpašniekiem vai ar privātpersonu, kas īpašnieka vārdā ir atbildīga par šādiem dzīvniekiem to

¹ Tās 2009. gada maija OIE vispārējā sanāksmē pieņēmušas 175 OIE dalībvalstis, to skaitā 27 ES dalībvalstis.

pārvietošanas laikā, un kurus nav paredzēts pārdot vai nodot citam īpašniekam”.

Saistībā ar dzīvnieku labturību suņiem un kaķiem, kas tiek pārvietoti atbilstīgi Direktīvas 92/65/EEK nosacījumiem, pirms pārvietošanas jāveic klīniska pārbaude, kā arī jāapstiprina to sagatavotība ceļošanai. Pārvadāšanas laikā uz šiem dzīvniekiem attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā¹. Šī regula netiek piemērota suņu un kaķu nekomerciālai pārvietošanai.

Ja suns, kaķis vai baltais sesks komerciālos nolūkos tiek pārvietots uz citu dalībvalsti, dalībvalstīm nosūtīšanas vietā jāveic veterinārās pārbaudes saskaņā ar Direktīvu 90/425/EEK. Šajās pārbaudēs jāpārlicinās, ka sūtījumi atbilst Direktīvā 92/65/EEK izklāstītajiem nosacījumiem. Lai nodrošinātu izsekojamību, saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 4. panta 2. punktu sertifikāta izsniegšanas dienā pilnvarots veterinārārsts par pārvietošanas faktu paziņo kompetentajām varas iestādēm galamērķī, izmantojot datorizētu sistēmu (*TRACES*).

Direktīva 90/425/EEK neattiecas uz to lolojumdzīvnieku pārvietošanu, par ko netiek veikts tirdzniecības darījums. Veterinārās pārbaudes suņu un kaķu nekomerciālai pārvietošanai dalībvalstu starpā dalībvalstīs jāveic tiesībaizsardzības iestādēm nejaušu vai mērķtiecīgu nediskriminējošu lolojumdzīvnieku pārbažu ietvaros saskaņā ar Līguma galvenajiem principiem.

Katrā gadījumā atsevišķi būtu jāizskata, vai uz dzīvnieku, ko pārved no vienas dalībvalsts uz citu, attiecas Regula (EK) Nr. 998/2003. Tā tas varētu būt, ja, piemēram, lolojumdzīvnieku Spānijā ir adoptējusi persona no citas dalībvalsts un īpašumtiesības pirms nosūtīšanas ir dokumentētas pasē, ar ko kopā attiecīgais dzīvnieks tiek nogādāts īpašnieka dzīvesvietas dalībvalstī.

Daži no jautājumiem, kas minēti lūgumrakstā, t. i., pamešana, suņu populācijas kontrole, tos adoptējot vai veicot eitanāziju, neietilpst Savienības kompetencē.

Attiecībā uz iespējamu sistemātisku to Savienības tiesību aktu neievērošanu, ar kuriem regulē lolojumdzīvnieku pārvadāšanu pāri dalībvalstu robežām komerciālos vai citos nolūkos, Komisija labprāt to vēlētos apspriest ar Spānijas kompetentajām iestādēm, ja lūgumraksta iesniedzēja sniegtu *prima facie* pierādījumus šo apgalvojumu pamatošanai.

Lai atbilde būtu pilnīga, jānorāda arī tas, ka lūgumraksta iesniedzēja 2010. gada 30. decembrī par šo jautājumu ir iesniegusi sūdzību priekšsēdētājam *José Manuel Barroso*. Sūdzības iesniedzējai ir nosūtīta atbilde.

---

¹ OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.